

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 56/2021
28.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Стојановића, поднетом против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Нишу КТ 1702/19 од 15.09.2020. године и Основног суда у Нишу Кв 1024/20 од 30.11.2020. године (које је исправљено решењем истог суда Кв 1024/20 од 11.01.2021. године), у седници већа одржаној дана 28.01.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Нишу КТ 1702/19 од 15.09.2020. године и Основног суда у Нишу Кв 1024/20 од 30.11.2020. године (које је исправљено решењем истог суда Кв 1024/20 од 11.01.2021. године).

Образложење

Решењем Основног јавног тужиоца у Нишу КТ 1702/19 од 15.09.2020. године делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова поступка изабраног браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Стојановића, па је одређена исплата нужних издатака и награде адвокату Слободану Стојановићу у износу од 121.703,56 динара, док је у преосталом делу захтев за накнаду трошкова поступка који представља разлику између траженог износа од 128.453,56 динара и досуђеног износа од 121.703,56 динара за накнаду трошкова, одбијен као неоснован и наложено рачуноводству Основног јавног тужилаштва у Нишу да по правноснажности решења изврши уплату на текући рачун адвокату Слободану Стојановићу.

Решењем Основног суда у Нишу Кв 1024/20 од 30.11.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА која је изјављена против решења Основног јавног тужиоца у Нишу КТ 1702/19 од 15.09.2020. године. Наведено решење исправљено је решењем истог суда Кв 1024/20 од 11.01.2021. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Слободан Стојановић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине и предмет врати Основном суду у Нишу на поновно одлучивање или да побијана решења преиначи тако што ће поред досуђених трошкова признати окривљеном трошкове за састав захтева за разгледање списка у износу од 8.250,00 динара, трошкове за састав жалбе против решења Основног јавног тужиоца у Нишу у износу од 33.000,00 динара и трошкове за састав захтева за заштиту законитости у износу од 33.000,00 динара.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово приство било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП).

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА наводи, да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер тужилаштво и суд нису признали окривљеном накнаду трошкова на име састављања захтева за разгледање списка.

По налажењу Врховног касационог суда, захтев за разгледање списка се не може сматрати образложеним поднеском, у смислу става 2. Тарифног броја 4 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и у смислу Законика о кривичном поступку, јер не садржи чињенице које говоре у прилог одбрани, и не може се у смислу наведене Тарифе и ЗКП-а третирали као „остали поднесци“, због чега су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се на наведени начин указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, од стране овога суда оцењени као неосновани.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Јелена Петковић Милојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић